

БОГУНОВИЋ, Милосија

До четвртог разреда основне школе живела је у родном Милочају, потом због даљег школовања прелази у код тетке у Краљево где завршава шест разреда више гимназије и одлази за Крагујевац. Уписује средњу медицинску школу, живи у интернату и завршава прву годину потом се враћа у Краљево у коме је у међувремену отворена медицинска школа. По завршеној медицинској школи, као најбоља ученица, начелник хирургије је ангажује за рад на хируршком одељењу, две године одакле прелази у медицинску школу и као инструктора ради две године, онда се удаје и одлази за Титоград у коме ради до 1969. године, на дечјој клиници, на одељењу хирургије и ортопедије.

У Краљево се враћа 1970. и ради у М. Бањи, у Центру за рехабилитацију, годину дана потом прелази у Здравствени центар Краљево у време формирања нових одељења ортопедије, хирургије и урологије где је постављају за главну сестру хируршких служби. Са формирањем одељења остаје на урологији као главна сестра. Деведесетих година постављена је за главну сестру Здравственог центра Студеница, Рашке и В. Бање. Тих година се отвара Хируршки блок, 1997. и врши адаптација Интерне болнице, 2000. где је ангажована на организационом успостављању рада ових објеката.

У то време, на Заводу за запошљавање било је 680 медицинских сестара без положеног стручног испита које, као такве нису могле да се запосле. Милосија Богуновић организује одрађивање приправничог стажа који се састоји од теоретског и практичног дела у трајању од 6 до 9 месеци, за средњу, односно вишу спрему.

У свом радном веку огроман напор уложила је у организационо-техничко побољшање рада за шта је и награђена деведесетих година, добивши признање Савеза медицинских сестара и техничара за реорганизацију и унапређење Удружења.

Још за време службовања бави се размишљањем о првим српским болницама и почецима болничког лечења у нас чему се посвећује по одлску у пензију.

Историјат развоја сестринства у Здравственом центру Студеница је први документарни филм који је урадила поводом Конгреса медицинских сестара и техничара који је за тему имао историју неге болесника у Србији. После тога ради на документарном филму о првим српским болницама који је приказан приликом прославе 800-годишњице Манастира Студенице. Аутор је поеме *Милунка и цар* посвећене српској хероини Милунки Савић. Има рад под називом *Именар* који је списак српских имена у застпљеним у великом броју рукописа и књига од 11. До 19. века.

